

Čehijas Republika līdz šim nav informējusi Komisiju, ka tā ir pieņēmusi nepieciešamos normatīvos un administratīvos aktus, lai izpildītu Direktīvas 2003/41/EK 8., 9., 13., 15.-18. panta un 20. panta 2.-4. punkta prasības, un līdz ar to lai izpildītu šīs direktīvas 22. panta 1. punktā paredzētos pienākumus. Tādēļ Komisija uzskata, ka Čehijas Republika nav veikusi spriedumā lietā C-343/08 paredzētos pasākumus. Atbilstoši LESD 260. panta 2. punktam, ja Komisija uzskata, ka attiecīgā dalībvalsts nav veikusi vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu Tiesas spriedumu, tā var vērsties Tiesā, vienlaicīgi norādot sodanaudu vai kavējuma naudu, kas jāmaksā attiecīgajai dalībvalstij un ko Komisija konkrētajos apstākļos uzskata par piemērotu. Pamatojoties uz metodi, kas noteikta Komisijas paziņojumā par EK līguma 228. panta piemērošanu (SEC/2005/1658), Komisija lūdz, lai Tiesa atbilstoši prasījumos norādītajam uzliek sodanaudu un kavējuma naudu.

(¹) OV L 235, 10. lpp.

(²) Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 19. maijā iesniedza Administrativen Sad Sofia-grad (Bulgārija) — Hristo Byankov/Glaven sekretar na Ministerstvo na vatrešnrite raboti (MVR)

(Lieta C-249/11)

(2011/C 232/28)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen Sad Sofia-grad

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Hristo Byankov*

Atbildētājs: *Glaven Sekretar na Ministerstvo na vatrešnrite raboti (MVR)*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, ievērojot pamata lietas faktus, lojālas sadarbības princips prasa atbilstoši Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktam saistībā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 20. un 21. pantu, ka tāda dalībvalsts tiesību norma, kāda tiek aplūkota pamata lietā — saskaņā ar kuru ir pieļaujama spēka esoša administratīva akta atcelšana, lai izbeigtu pamattiesību pārkāpumu, kas konstatēts ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas nolēmumu un kas vienlaikus tiek atzīts arī Eiropas Savienības tiesībās, kā piemēram, dalībvalstu pilsoņu brīvas pārvietošanās tiesības — tiek piemērota arī attiecībā uz Savienības tiesību normu par minēto tiesību īstenošanas

ierobežojumiem interpretāciju, kas ir izdarīta ar Eiropas Savienības Tiesas nolēmumu, ja tiesību pārkāpuma izbeigšanai ir nepieciešams atcelt administratīvo aktu?

- 2) Vai no Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK (¹) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 (²) un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, 31. panta 1. un 3. punkta izriet, ka tad, ja dalībvalsts valsts tiesībās ir paredzējusī administratīva akta pārbaudes procedūru, kas ierobežo šīs direktīvas 4. panta 1. punktā noteiktās tiesības, kompetentajai pārvaldes iestādei ir pienākums to pārbaudīt un novērtēt tā tiesiskumu, ņemot vērā arī Eiropas Savienības Tiesas judikatūru par piemērojamo Savienības tiesību normu interpretāciju, kurās ir regulēti šo tiesību īstenošanas nosacījumi un ierobežojumi, lai nodrošinātu, ka noteiktais tiesību ierobežojums lēmuma par pārbaudi pieņemšanas brīdī nebūtu nesamērīgs, ja administratīvais akts par ierobežojuma noteikšanu šajā brīdī jau ir stājies spēkā?

- 3) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. panta 1. punkta otrajā teikumā vai, attiecīgi, Direktīvas 2004/38 27. panta 1. punktā ir atļauts, ka tiek piemērota valsts tiesību norma, kurā ir paredzēts Eiropas Savienības dalībvalsts valstspiederīgajam noteikt pārvietošanas brīvības ierobežojumu Eiropas Savienībā tikai tādēļ, ka pastāv noteikta, likumā paredzētu summu pārsniedzīga, nenodrošināta saistība pret privātpersonu un, proti, komercsabiedrību, saistībā ar notiekošu izpildes tiesvedību prasījuma piedziņai un neņemot vērā Savienības tiesībās paredzēto iespēju, ka citas dalībvalsts iestāde piedzen prasību?

(¹) OV L 58, 77. lpp.

(²) Padomes 1968. gada 15. oktobra Regula (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā (OV L 257, 2. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 25. maijā iesniedza Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Ungārija) — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége/Shomodi Oskar

(Lieta C-254/11)

(2011/C 232/29)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága